

[Hagen Hagensen.]

om, at kreditrenten også skal være gældende for det tilfælde, at man kommer til at skyldes ud over forfaldsdagen. Men derimod gælder det ikke for den lille mand, der yder kredit, uden at der står noget som helst andet, end at det er sat op på sømmet på væggen. Når den tid kommer, hvor måneds- eller ugeregningen skulle betales, bliver den ikke betalt, og så skal han altså give 30 dages varsel, før han kan beregne denne beskedne rente i forhold til det, han selv må betale enten dem, der leverer ham varer, eller den bank, der yder ham kredit. Derfor kan der være meget god tale om det, som hr. Gudme nævnte, nemlig at det, der skulle erstattes, var det rentetab, som kreditor havde. Men også det vil jo blive skævt, for skal man så føre beviset for, at man har måttet låne pengene, eller at man har været stærk nok til selv alligevel at kunne klare tingene? Der er næppe rentetab i det sidste tilfælde, hvorimod der er det i det andet, og så er vi i tvivl på dette punkt. Jeg tror, som det er sagt, at det er et spørgsmål, om der overhovedet er grund til at have en lovgivning som den, der lægges op til her; jeg tror, det mere er til skade end til gavn. Det er vel næppe et spørgsmål om at søge at stramme kreditmulighederne for dem, der har dem behov, ej heller at tilsigte, at der skal tages højere priser, for det kan der også blive tale om. I øvrigt er det vel sådan, at vi allerede har bestemmelser i vores lovgivning om åger o. lign. – bestemmelser, som også i den senere tid er taget mere i brug – hvis vi kommer alt for højt op på rentefeltet.

Jeg sætter meget pris på at få nordisk retsæd, men må erkende, at jeg sætter den aftalefrihed, som vi har her i landet, højere. Jeg er rede til at drøfte disse forhold, men siger i hvert fald ikke på forhånd, at jeg kan gå ind for dem alle.

Poul H. Møller (KrF):

Her er igen tale om et lovforslag, der er udarbejdet i samråd med de øvrige nordiske lande og således nogenlunde enslydende med disse landes rentelovgivning.

Der er i bemærkningerne til lovforslaget antyd det lidt om problemet med de høje morarenter, som erhvervsdrivende har fået påført standardkontrakter osv., og som har bundet mange hårdt i et afbetalingsforhold.

Forslaget om en morarente, der følger diskontoen med et tillæg på 2 pct., synes derfor

rimeligt og vil kunne blive en beskyttelse for forbrugerne.

Det samme gælder reglen om 30 dages fristen; f. eks. er der ved en håndværksmæssig ydelse ofte ikke aftalt nogen tidsfrist for betaling, og i hvert fald nogle håndværksmestretøver somme tider dels med at fremsende regning, dels med krav om betalingsfrist med efterfølgende morarentekrav.

Disse forslag skulle således bringe klarhed om disse spørgsmål og derved i lige mål tilgodese forbruger og fordringshaver.

Det er muligt, at det er for prætentivt at kalde forslaget for en rentelov, og det er også muligt, at man bør stramme den noget, men vi finder i hvert fald, at der heri ligger en beskyttelse for forbrugerne, og kan derfor gå ind for forslaget eller i hvert fald tilsige vor velvillige medvirken i udvalget.

Kaj Hansen (DKP):

Dette forslag til en såkaldt rentelov er jo ikke nogen stor sag. Nu har jeg hørt på diskussionen omkring § 7, som der tilsyneladende er nogen uenighed om. § 7 skulle faktisk være en yderligere beskyttelse for forbrugerne. Jeg skal ærligt indrømme, at jeg ikke klart kan overskue virkningerne af denne paragraf for forbrugerne, men jeg har en instinktiv fornemmelse af, at den ikke giver nogen virkelig beskyttelse, og derfor vil jeg gerne være med til i udvalget i hvert fald at få den udformet sådan, at den bliver til gavn for forbrugerne, hvad nogen har bestridt.

Det kan jo være meget fornuftigt at maksimere højden på morarenter og også fastsætte helt nøjagtige frister for, hvornår de skal betales, men ministeren er jo gået den mindste modstands vej, for, som mange har været inde på, havde det været ulige mere interessant at tage kreditrenterne op til behandling – det kan man ikke her, men det kan man vel på anden vis – for dette er jo udenomsværkerne. Vi har f. eks. endnu ikke fået fastslået, hvad ågerrente er, skønt det ellers er meget tiltrængt at få lovgivningsmæssigt fastsat, hvad det er. Det er jeg klar over at man ikke kan komme ind på med dette lovforslag, men det skal ikke afholde andre fra at tage det op på et eller andet tidspunkt. Hvis vi fik en rentelov bl. a. med hensyn til afbetalingskøb og mange andre ting, ville forbrugerne først og fremmest her blive vældig interesserede.